

Vlaams
Parlement

stuk **1986** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 12 april 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met
1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België
en de Republiek der Seychellen
tot het vermijden van dubbele belasting
en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting
inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol,
beide ondertekend te Brussel op 27 april 2006, en met
2° het protocol tot wijziging
van de onder 1° vermelde overeenkomst,
ondertekend te Brussel op 14 juni 2009

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Algemeen kader

1.1. *De strijd tegen ‘rechtsgebieden met lage of beperkte belasting’ en schadelijke belastingpraktijken*

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Als de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij immers ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van rechtsgebieden met lage of beperkte belasting.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor rechtsgebieden met lage of beperkte belasting en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffender aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

1.2. *Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden*

In 2002 werkte het ‘Global Forum’ inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om

inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

1.3. De aansluiting van België bij het internationale proces

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag (DBV) met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, §5, van de OESO-modeltekst. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijklopend was aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van het OESO-modelverdrag heeft België bovendien vastgehouden aan zijn principiële voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

1.4. Versnelling van het proces

De groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij het OESO-model. De staten die deel uitmaken van het Global Forum, werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van het OESO-model. België stond op de ‘grijze’ lijst van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de ‘grijze’ lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van het OESO-model. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de ‘witte’ lijst met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen (‘Tax Information Exchange Agreements’, TIEA’s) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van inlichtingen.

2. Inhoud van de overeenkomst en het protocol

2.1. De overeenkomst

Deze overeenkomst is een klassiek dubbelbelastingverdrag, maar ze heeft enkel betrekking op bestaande en latere belastingen naar het inkomen van allerlei oorsprong. Ze heeft tot doel dubbele belasting inzake belastingen op het inkomen te vermijden en belastingontduiking te voorkomen. De overeenkomst regelt ook de uitwisseling van inlichtingen tussen de belastingadministraties. Die inlichtingen zijn noodzakelijk voor de toepassing van de overeenkomst en van de interne wetgeving van de verdragsluitende partijen met betrekking tot de door de overeenkomst beoogde belastingen. Tevens bevat de overeenkomst bepalingen inzake non-discriminatie en onderling overleg.

2.2. Het wijzigende protocol van 2009

Het protocol wijzigt artikel 24 van de overeenkomst die slaat op het uitwisselen van inlichtingen die in het bezit zijn van een bank of andere financiële instelling. Dat artikel beoogt de inlichtingen die waarschijnlijk relevant zullen zijn voor de toepassing van de bepalingen van de overeenkomst, of voor de toepassing van de binnenlandse wetgeving met betrekking tot belastingen waarop deze overeenkomst van toepassing is, voor zover de belastingheffing waarin de nationale wetgeving voorziet, niet in strijd is met de overeenkomst.

3. Belang voor Vlaanderen

DBV zijn in principe gemengde verdragen die zowel tot de bevoegdheid van de federale overheid als tot die van de gemeenschappen en de gewesten behoren. Zij bevatten immers, naast een ruime omschrijving van het begrip ‘belastingen’, het algemene beginsel van non-discriminatie.

Artikel 2 van deze overeenkomst bepaalt dat de overeenkomst van toepassing is op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners en de aanvullende crisisbijdrage, met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en die voorheffingen. De onroerende voorheffing valt hier onder omdat het gaat over de personenbelasting “met inbegrip van haar voorheffingen”.

Sinds de regionalisering van de onroerende voorheffing via de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, beogen DBV ook een gewestbelasting, naast federale belastingen.

De voorliggende overeenkomst bevat geen gemeenschapsbevoegdheden. Noch in het artikel over non-discriminatie (artikel 22), noch in het artikel over de uitwisseling van inlichtingen (artikel 24) is sprake van “belastingen van elke soort en benaming”. Deze artikelen slaan enkel op de belastingen, omschreven in artikel 2; beide artikelen bevatten bepalingen die dat uitdrukkelijk stellen. De verdragspartner stond erop dat de overeenkomst uitsluitend zou slaan op de uitdrukkelijk vermelde belastingen.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING VAN HET VERDRAG EN DE PROTOCOLLEN

1. De overeenkomst van 2006

Artikel 1 bepaalt dat de overeenkomst van toepassing is op personen die inwoner zijn van een of van beide overeenkomstsluitende staten.

Artikel 2 geeft een overzicht van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. Het betreft de belastingen naar het inkomen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven namens de overeenkomstsluitende staten, hun staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen. Belastingen naar het inkomen zijn alle belastingen die worden geheven naar het ganse inkomen of naar bestanddelen daarvan, met inbegrip van belastingen op winsten verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering. In België is deze overeenkomst van toepassing op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners en de aanvullende crisisbijdrage, met inbegrip van voorheffingen en opcentiemen op die belastingen en voorheffingen.

De overeenkomst is ook van toepassing op alle identieke of in wezen soortgelijke belastingen die na de datum van ondertekening, naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde overheden van de verdragspartijen zullen elkaar op het einde van elk jaar in kennis stellen van belangrijke wijzigingen in hun regelgeving inzake belastingen.

Artikel 3 geeft een reeks begripsomschrijvingen, onder meer een definitie van de overeenkomstsluitende staten, hun grondgebied, de bedoelde rechtssubjecten, de bevoegde overheid en het internationale verkeer. De bevoegde autoriteit voor België is de minister van financiën of diens bevoegde vertegenwoordiger.

Artikel 4 bepaalt wat wordt bedoeld met “inwoner van een overeenkomstsluitende staat”. Het betreft iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van elke overeenkomstsluitende staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn of haar woon- of verblijfplaats, plaats van leiding of een andere soortgelijke omstandigheid. De term omvat eveneens die staat en alle staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, maar niet personen die in die verdragstaat alleen aan belasting zijn onderworpen op basis van inkomsten uit in die staat gelegen bronnen of van aldaar gelegen vermogen. Er geldt een aparte regeling voor personen die inwoner zijn van beide verdragspartijen.

Artikel 5 betreft de vaste inrichting van een onderneming.

De artikelen 6 tot en met 20 hebben respectievelijk betrekking op inkomsten uit onroerende goederen, waaronder de onroerende voorheffing waarvoor de Vlaamse overheid is bevoegd (artikel 6), ondernemingswinst (artikel 7), internationaal vervoer per schip of vliegtuig (artikel 8), afhankelijke ondernemingen (artikel 9), dividenden (artikel 10), renten (artikel 11), royalty's (artikel 12), vermogenswinst (artikel 13), inkomsten uit een dienstbetrekking (artikel 14), zitpenningen in vennootschappen (artikel 15), inkomsten van kunstenaars en sportbeoefenaars (artikel 16), pensioenen (artikel 17), inkomsten uit overheidsfuncties (artikel 18), betalingen aan studenten en stagiairs (artikel 19) en niet uitdrukkelijk vermelde inkomsten (artikel 20).

Artikel 21 bevat een reeks maatregelen die in België, respectievelijk in de Seychellen, moeten worden toegepast tot het voorkomen van een dubbele belasting. Ze slaan, wat België

betreft, op andere inkomsten dan dividenden, renten en royalty's, inclusief inkomsten uit vermogen (artikel 21, §1, a)), respectievelijk op dividenden en verliezen van een onderneming (artikel 21, §1, b) tot d)).

Artikel 22 (non-discriminatie) bevat een clausule van nationale behandeling van personen en bedrijven. Inwoners of bedrijfszetels van de ene verdragspartij mogen niet minder gunstig worden behandeld dan die van de andere verdragspartij. Deze nationale behandeling geldt enkel voor de belastingen vermeld in artikel 2.

Artikel 23 houdt een regeling van geschillen in, hetzij een eenzijdige regeling, hetzij een met wederzijdse instemming van de verdragspartijen. Elke persoon die van oordeel is dat de maatregelen van een verdragspartij of van beide verdragspartijen leiden tot een belastingheffing die in strijd is met verdragsbepalingen, kan immers, binnen de twee jaar na de betekening of de inning bij de bron van de tweede aanslag, het bezwaar voorleggen aan de bevoegde overheid van de overeenkomstsluitende staat waarvan hij verblijfhouder is.

Artikel 24 regelt de uitwisseling van inlichtingen.

De bevoegde overheden van de verdragspartijen wisselen de inlichtingen uit die relevant zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen of voor de toepassing of tenuitvoerlegging van de interne wetgeving, en die slaan op alle belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is volgens artikel 2. De inlichtingen worden op dezelfde manier geheim gehouden als die welke onder de nationale wetgeving zijn verkregen; zij worden slechts verstrekt aan de bevoegde personen of overheden die de inlichtingen enkel gebruiken voor officiële doeleinden. Deze personen of overheden mogen melding maken van de inlichtingen tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

In geen geval mag dit artikel zo worden uitgelegd dat het een verdragspartij de verplichting zou opleggen 1° om administratieve maatregelen te treffen in afwijking van de wetgeving en de administratieve praktijk van deze of gene partij, 2° om inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of de normale gang van de administratieve werkzaamheden van deze of gene partij, en 3° om inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze onthullen of in strijd zouden zijn met de openbare orde.

De aangezochte partij moet alles in het werk stellen om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft zij die gegevens niet nodig voor haar eigen belastingheffing. De verplichting is onderworpen aan de beperkingen waarin paragraaf 3 voorziet, maar zij mogen in geen geval aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende staat toestaat het verstrekken van inlichtingen te weigeren met als enige motivering dat hij er geen binnenlands belang bij heeft.

De overeenkomstsluitende staten verlenen elkaar hulp en bijstand voor de betekening en de invordering van belastingen (artikel 25).

Overeenkomstig artikel 26 tasten de verdragsbepalingen in geen geval de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten genieten.

Een inwoner van een overeenkomstsluitende staat kan geen belastingvermindering of belastingvrijstelling genieten indien hij hoofdzakelijk of uitsluitend tot doel heeft voordelen van de overeenkomst te verkrijgen (artikel 27).

Artikel 28 stelt dat de overeenkomst in werking treedt op de datum van de laatste kennisgeving waarbij de ene verdragspartij aan de andere partij meldt dat haar interne procedure is beëindigd. De bepalingen van het protocol zijn van toepassing op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat volgt op dat waarin de overeenkomst in werking treedt, en op alle andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat volgt op dat waarin de overeenkomst in werking is getreden.

Artikel 29 bepaalt dat de overeenkomst van kracht blijft totdat een verdragspartij haar opzegt.

2. Het aanvullende protocol van 2006

Naast de overeenkomst ondertekenden de federale overheid en die van de Seychellen op dezelfde datum een protocol met enkele aanvullingen op de overeenkomst. Dit protocol bevat de volgende vier paragrafen.

In verband met inkomsten uit schuldvorderingen is erin bepaald dat met betrekking tot België de bepaling in elk geval van toepassing is op rente betaald uit hoofde van een lening of een krediet waarvoor financiële steun werd verleend na advies van het Comité voor Financiële Steun aan de Export (Finexpo), op rente betaald uit hoofde van een lening of een krediet dat werd toegestaan door de Vereniging voor de Coördinatie van de Financiering op halflange termijn van de Belgische Uitvoer (Creditexport) en op rente betaald uit hoofde van een lening die of een krediet dat is verzekerd door de Nationale Delcredere-dienst (NDD) (paragraaf 1).

Vergoedingen die zijn betaald voor het verlenen van technische bijstand of diensten, worden niet beschouwd als vergoedingen voor inlichtingen inzake ervaringen op het vlak van nijverheid, handel of wetenschap, maar zijn belastbaar in overeenstemming met de bepalingen van artikel 7 over ondernemingswinst (paragraaf 2).

Een dienstbetrekking wordt uitgeoefend in een overeenkomstsluitende staat wanneer de werknemer fysiek aanwezig is in die staat om er de werkzaamheid uit te oefenen (paragraaf 3).

Inkomsten zijn belast wanneer zij effectief zijn begrepen in de belastbare grondslag op basis waarvan de belasting wordt berekend (paragraaf 4).

3. Het protocol van 2009 tot wijziging van de overeenkomst van 2006

Het protocol telt drie artikelen.

Artikel 1 voegt drie paragrafen toe na paragraaf 4 van artikel 24 van de overeenkomst dat handelt over de uitwisseling van inlichtingen.

Volgens paragraaf 5 mag het feit dat informatie in het bezit is van een bank, een andere financiële instelling, een trust, een stichting of een zaakwaarnemer of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen van een persoon, geen reden zijn om inlichtingen niet te verstrekken. In de Nederlandse verdragstekst moet men de term 'zaakwaarnemer' lezen als 'trustee' en de woordengroep 'eigendomsbelangen in een persoon' als 'eigendomsrechten van een persoon'.

Paragraaf 6 bepaalt dat bankdocumenten enkel op verzoek worden uitgewisseld. De bevoegde overheid van de aangezochte staat kan weigeren inlichtingen te verkrijgen waarover hij nog niet beschikt, indien het verzoek geen naam bevat van een specifieke belastingplichtige en een welbepaalde bank of financiële instelling.

Paragraaf 7 stelt dat de bevoegde overheden van de overeenkomstsluitende staten tot overeenstemming komen over de toepassingswijze van dit artikel.

Artikel 2 bepaalt dat het protocol in werking treedt op de datum van de laatste kennisgeving waarbij de ene partij aan de andere partij meldt dat haar interne procedure is beëindigd. De bepalingen van het protocol zijn van toepassing op de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is.

Artikel 3 stelt dat het protocol van kracht blijft zolang de overeenkomst zelf van kracht blijft.

De overeenkomst en de twee protocollen werden enkel in het Engels opgemaakt. Naast de originele Engelstalige teksten, wordt ook de Nederlandse vertaling voorgelegd aan de leden van het Vlaams Parlement.

III. PROCEDUREVERLOOP

1. Ondertekening en gemengde aard van de overeenkomst en de protocollen

Na de onderhandelingen tussen de federale overheid en de Seychelse autoriteiten, ondertekenden zij de overeenkomst en het aanvullende protocol in Brussel op 27 april 2006. Het wijzigende protocol ondertekenden zij op 14 juli 2009.

De voorbije jaren beschouwde de federale overheid belastingverdragen als een exclusief federale aangelegenheid. In een aantal adviezen op vraag van de federale overheid heeft de afdeling Wetgeving van de Raad van State echter verklaard dat het sluiten van die verdragen niet alleen het volgen van de procedure eigen aan gemengde verdragen noodzakelijk maakt, maar dat eveneens intrafederaal overleg moet worden gepleegd over het opmaken van dergelijke verdragen.

Daarenboven stellen verscheidene adviezen van de Raad van State, afdeling Wetgeving, over ontwerpen van federale instemmingswetten, dat een reeks protocollen tot wijziging van dubbelbelastingverdragen bevoegdheden raken van de gemeenschappen en de gewesten.

Tijdens zijn vergadering van 26 oktober 2010 legde de werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het dubbel gemengde karakter van de voorliggende akten vast, zowel ten aanzien van de gewesten als de gemeenschappen.

Ingevolge de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag aan hen. In een brief van 20 januari 2011 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de consensus in de WGV dus stilzwijgend bekrachtigd en die bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

In adviezen ten aanzien van ontwerpen van decreet van de Duitstalige Gemeenschap, stelde de Raad van State echter dat soortgelijke verdragen niet gemengd zijn ten aanzien van de gemeenschappen. De deelnemers aan het overleg tussen de federale overheid, de gewesten en de gemeenschappen over de gemengde belastingverdragen bereikten tijdens

hun vergadering van 18 november 2011 een consensus om het gemengde karakter van de voorliggende akkoorden te beperken tot de gewesten. De WGV heeft op 13 december 2011 deze beslissing bevestigd. Op 14 juni 2012 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. Ook deze in de WGV bereikte intrafederale consensus is dus stilzwijgend bekrachtigd en bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

2. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

De SARiV bracht op 19 april 2012 advies 2012/8 uit over de voorontwerpen van instemmingsdecreet met de DBV tussen België en respectievelijk de Seychellen, Bahrein en het Eiland Man. De adviesraad verwijst naar eerder uitgebrachte adviezen met betrekking tot de buurlanden en beperkt zich tot enkele aandachtspunten met betrekking tot de inhoud van de overeenkomsten.

De SARiV stelt vast dat artikel 2, §4, van de overeenkomst over een latere uitbreiding tot identieke of soortgelijke belastingen bij wederzijds akkoord, voldoende flexibel is geformuleerd, zodat het niet telkens zal moeten worden aangepast naar aanleiding van een wijziging van de bevoegdheidsverdeling tussen de overheidsinstellingen in België.

De raad stelt vervolgens vast dat de overeenkomst met de Seychellen niet gemengd is ten aanzien van de gemeenschappen. Noch in de artikelen over non-discriminatie, noch in het artikel over de uitwisseling van inlichtingen is sprake van “belastingen van elke soort en benaming”. Deze artikelen slaan enkel op de belastingen omschreven in artikel 2 van de overeenkomst. Het gemengde karakter van de overeenkomst is aldus beperkt tot de gewesten. De raad merkt wel op dat de overeenkomst bepalingen bevat inzake de inkomsten van kunstenaars, sporters en studenten (artikelen 16 en 19) die toch enigszins aansluiten bij de gemeenschapsbevoegdheden.

De Vlaamse Regering neemt akte van deze opmerkingen van de SARiV en stelt vast dat de SARiV zich akkoord verklaart met het voorontwerp van decreet. De regering is van mening dat dit beleidsadvies geen repliek van haar vergt

3. Advies van de Raad van State

De afdeling Wetgeving van de Raad van State stelt in zijn advies van 24 mei 2012 met kenmerk 51.364/1 dat het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) alsnog moet worden aangevraagd, omdat er een sociaaleconomische dimensie is.

De Raad van State vraagt zich af welke overheid in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen door de Seychelse overheid. Die taak kan worden toevertrouwd aan een coördinatiemechanisme en -orgaan. Volgens de Raad van State verdient het aanbeveling daarover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

Tot slot laat de Raad van State de mogelijkheid open om het ontwerp van decreet aan te vullen met normatieve bepalingen inzake administratiefrechtelijke of strafrechtelijke betugeling en dwanguitvoering in geval van een weigering om mee te werken aan onderzoeksverrichtingen.

De Vlaamse Regering antwoordt als volgt op dit advies van de Raad van State.

De Vlaamse minister bevoegd voor financiën, heeft het advies van de SERV aangevraagd. De SERV heeft daarop geantwoord met een brief die in de volgende paragraaf is vermeld.

Voor het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen, plegen de Vlaamse overheid, de federale overheid en de andere gemeenschappen en gewesten sinds 2011 overleg. Dit heeft ertoe geleid

dat twee ontwerpen van samenwerkingsakkoord al in ruime mate zijn uitgewerkt, het ene samenwerkingsakkoord over het uitwisselen van fiscale inlichtingen en het andere samenwerkingsakkoord over wederzijdse invorderingsbijstand. Het is de ambitie van de Vlaamse Regering dat beide samenwerkingsakkoorden samen met de gemengde belastingverdragen die nu al zijn ondertekend, in werking zouden treden.

Wat de suggestie van de Raad van State betreft tot aanvulling van het ontwerp van decreet met sanctionering van de weigering tot medewerking aan een fiscaal onderzoek, acht de Vlaamse Regering zulke aanvulling overbodig. Navraag leert dat op federaal niveau evenmin strafrechtelijke of administratiefrechtelijke sanctiebepalingen worden opgenomen in de instemmingswetten. De reden hiervoor is dat de belastingadministratie voor het verkrijgen van de nodige informatie in principe gebruik maakt van de gemene procedure die hiervoor is voorzien in het Wetboek van Inkomstenbelasting (WIB, 1992, hoofdstuk III. Onderzoek en controle, opgenomen in titel VII. Vestiging en invordering van de belastingen). Dit betekent dat bij een gebrek aan, of een gemis van medewerking de belastingadministratie de strafrechtelijke en administratieve sancties kan opleggen die zijn voorzien bij het overtreden van de wettelijke bepalingen ter zake (WIB, 1992, hoofdstuk X. Strafbepalingen, opgenomen in titel VII. Vestiging en invordering van de belastingen), alsook in het Strafwetboek (artikelen 220 tot en met 224). Dit geldt ook voor de onroerende voorheffing die door het WIB van 1992 wordt geregeld. Voor de eigenlijke gewestbelastingen, die op leegstand bijvoorbeeld, worden in het decreet ter zake enkele sanctiemodaliteiten voorzien, en voor de invorderingsaspecten die niet zijn geregeld, worden de regels van het WIB van 1992 *mutatis mutandis* steevast van toepassing verklaard. Voor de oneigenlijke gewestbelastingen die de Vlaamse overheid zelf al int, bijvoorbeeld de verkeersbelasting en de belasting op inverkeerstelling, opgenomen in het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (WIGB), wordt in artikel 2 van het WIGB, een aantal sanctiemodaliteiten uit het WIB 1992 van toepassing verklaard.

4. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Het dagelijks bestuur van de SERV besloot op 3 oktober 2012 geen advies uit te brengen wgens de beperkte sociaaleconomische impact voor Vlaanderen. De raad van de SERV heeft deze beslissing op 12 december 2012 bekrachtigd.

De Vlaamse Regering neemt hiervan akte en meent dat met deze beslissing voldaan is aan de voorwaarden van het decreet van 7 mei 2004 inzake de SERV.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

**Voorontwerp van decreet houdende instemming met
1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en
de Republiek der Seychellen
tot het vermijden van dubbele belasting en
tot het voorkomen van het ontgaan van belasting
inzake belastingen naar het inkomen,
en het protocol, ondertekend te Brussel op 27 april 2006, en met
2° het protocol tot wijziging van de onder 1° vermeldde overeenkomst,
ondertekend te Brussel op 14 juli 2009**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. De overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek der Seychellen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 27 april 2006, zullen volkomen gevolg hebben.

Art. 3. Het protocol tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek der Seychellen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Brussel op 14 juli 2009, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ONTWERP VAN DECREET
DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. De overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek der Seychellen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, beide ondertekend te Brussel op 27 april 2006, zullen volkomen gevolg hebben.

Art. 3. Het protocol tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek der Seychellen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Brussel op 14 juli 2009, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 22 maart 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS